

Con Cân Chúa

Nhạc: Phạm Vĩnh Sơn
Ý Thơ: Nguyễn Mỹ Ngọc

1. Chúa ơi! Chúa biết con cần Ngài
 2. Nhũng đêm có tiếng vang trong hồn hồn
 3. Đó đây, tiếng Chúa đang xa thì thầm: Ngài
 4. Chúa ơi! Nhũng lúc con xa Ngài

Và cả đời con
 Đời bể sầu gian
 Người tật nguyền, cô
 Một trời buồn mênh

1. luôn gọi mãi Danh Cha. Từ dụng thai cho khi đến lúc sinh
 2. nan, thử thách bao phen. Tình Ngài thương đứa con thoát bóng đêm
 3. nhi, già yếu, lang thang. Mà lòng con ôi! như đã chết hôm
 4. mông sầu héo hoang vu. Ngài niềm vui bao la, cõi phúc thiên

1. ra, tháng năm dài đời trần gian gãy cánh chim bay. Con cần
 2. đèn, gió mưa dài đời Ngài uí an, dãy lối ơn thiêng. Mong Ngài
 3. nao? Mai ơ hờ, lạnh lùng như sóng nước trên sông. Bao thù
 4. thu, nếu không Ngài đây nơi trông hố, rõ trống hồn hư vô. Con cần

1. Chúa, Chúa hỡi! con mong Ngài Xin giữ gìn đường nhiều cạm bẫy, chông
 2. đến, Chúa biến thay tâm hồn khô héo thành ngọn lửa yêu mến tha
 3. oán, bất công những ê chề, con hưng hờ mặc người tha thiết kêu
 4. Chúa, Chúa hỡi! Con trông Ngài Khi có Ngài cuộc đời con có lo

1. gai. Gom thương đau và bao nỗi đắng chua cay, làm muôn đóa
 2. nhân. Đem yêu thương vào nơi thiếu ánh dương soi, tình yêu góp
 3. than. Xin Cha ban nguồn ơn thống hối, ăn năn, sẻ chia nỗi
 4. chí? Xin cho con hưởng Nhan Thánh Chúa uy nghi, là nơi cuối

1. hồng của lòng con kính dâng Ngài.
 2. lại thành vòng hoa thắm dâng Ngài.
 3. niềm làm tràng hoa ngát dâng Ngài.
 4. đời mỉm cười trong cánh tay Ngài.

Chúa, Chúa hỡi con cần
 Chúa, Chúa biết con mong Ngài.

Lời Ngài con khát khao, tình Ngài hồn con

luôn thầm ước. Chúa, Chúa hỡi! Con cần Chúa, Chúa biết con trông
 Ngài. Không Ngài con ngắn ngo. con buồn chán. Chúa hỡi! Con cần Ngài. (06/03)